

Det er smadderlet at tjene penge.

Det, du giver ud, får du tilbage, og grunden til, at mange mennesker har så få penge, er, de giver så lidt eller ingenting ud. Hvis du virkelig har besluttet dig for at deltage i dollardansen, så må du vænne dig til at frembringe næsten konstant energi.

Men før du løfter en finger, så lad os lige se på kvaliteten af den energi, du giver ud, således, at du, når din energi blander sig med livets markedsenergier, kun vil behøve små mængder af dig selv for fremkalde store mængder, til gengæld. Ellers dømmes du dig selv til et liv i trist kamp, et liv, hvor du hele tiden ser beviser på, at verden ikke på det økonomiske område accepterer det, du har at tilbyde.

Overflodsbevidsthed er nem at arbejde med, og den er en naturlig del af din modus. Lad os kaste et blik på tre hovedtemaer og dine holdninger til dem.

Intellektuel overflod

Emotionel/spirituel overflod

Fysisk/økonomisk overflod

Hvis du betragter vores samfund, ser du, hvordan den ældre generation, som jo har oplevet hårde tider, ofte mener, at nød dominerer. Hele vor kultur og selv vore almindelige sproglige udtryk underbygger dette. Et sting i tide sparer megen kvide. En krone sparet, er en krone tjent. De enfoldige skal arve jorden.

Hvor ofte har du ikke hørt, at for at tjene penge må du arbejde hårdt? Hvem fortalte dig det? Det var dem, der havde haft det svært her i livet. De ønskede, at du skulle have det på samme måde, så de ikke behøvede at føle sig ensomme. De, der forsøger at sælge dig ideen om livets kamp, er folk, som netop som følge af deres kamp ved meget lidt om, hvordan man klarer sig godt. De duer ikke som rådgivere.

Selvfølgelig er det noget vrøvl, at hårdt arbejde og besvær er uundgåelige. I overflodens energi er der ingen kamp, kun en flydende bevægelse. Hvis du kæmper, er der noget i din tænkning eller i din modus, der trænger til at blive ændret. Evnen til anstrengelse er en naturlig del af vores fysiske tilstand, men stræberi er anstrengelse forbundet med emotioner, og det er unaturligt og uhyggeligt. Det behøver du ikke.

Men det er ikke overraskende, at vi stræber, for alle de institutioner, som kontrollerer informationsstrømmen til folket - uanset om det er religion, medierne eller bureaukratiet - må appellere til fællesnævneren. Ingen politiker kan stille sig op på sin appelsinkasse og sige sandheder som denne: "Dette land er virkelig overdådigt. Fem og halvfems procent klarer sig virkelig godt. Lad os ikke bekymre os så meget om dødbiderne; der er heldigvis ikke så mange af dem."

En del af dit overflodsintellekt bliver nødt til at gå bag om livets store løgne, som holdes ved lige af tiktaks tænkemåde. Den vil aldrig indrømme, at forholdene faktisk er i orden, også selv om de skulle blive det. Ifølge tik-taks begreber bliver man nødt til at opretholde en konstant utilfredshed for at holde alle under kontrol.

Såvel verdens institutioner som det almindelige menneskes tankegang har interessere i at sætte niveauet passende lavt. På den måde er der ingen, der behøver at opnå ret meget for at klare sig, og hvis de ikke klarer sig, betyder det heller ikke så meget.

Forestil dig, at lederne rejste sig og sagde: "Hør engang, overflod er noget naturligt, og enhver, der ikke tjener 100.000 om året, får en bøde for manglende anstrengelse." Et valgslogan som dette ville falde til jorden som en murstensballon, men det er faktisk det, der sker rent metafysisk. De, der skaber lidt eller slet ingenting, bliver straffet af livets egne omstændigheder, for deres egne rige muligheder tages fra dem. Du kan vride og vende dig, som du vil, men når det kommer til stykket, er sandheden stadig sandhed. Den ligger lige for næsen af os alle, ligesom hvis nogen masede en fedtet spansk omelet ud på din mave. Den er umulig at overse.

Hvis du vil være rig, må du først acceptere det intellektuelt. Du må tænke i rige baner. Dette opnås på to måder. For det første accepterer du aldrig en tankeform om knaphed eller nød i dine egne forhold; for det andet accepterer du aldrig andres elendighed. Som en del af denne bevidsthedsændring begynder du at indstille dig på og anerkende tingenes rigdom, så når en lækker limousine overhaler dig på motorvejen, så lad være med at tænke: "sådan eller kapitalistlakaj og forbryder," men tænk på, hvor smuk, den egentlig ser ud, og hvor nem den er at få fat i.

Det er også vigtigt, at du aldrig betragter en andens succes som en bekræftelse på din egen nød. Hvis du hører om en ven, som klarer sig godt, kan hans succes let få det til at se ud, som du selv klarer dig mindre godt, men det er kun et spørgsmål om tænkemåde. Hvis din ven klarer sig godt, kan du anlægge den tankegang, at hans succes bekræfter og viser, at verden virkelig er et kreativt sted at opholde sig. Hans succes burde tjene til opmuntring, for hvis den stodder kan gøre det, så kan du også.

Men du må tillade dine tanker at udvide sig til at kunne acceptere billedet af absolut overflod som noget naturligt. Det kan være svært, fordi vi er programmeret til nød af 117 budskaber, som kun har øje for vore problemer. Desuden påvirkes vi af et konstant bombardement med det, middelmådigheden tilbyder os som sandhed. Du er ikke kun et produkt af al den foreliggende information, men du er også et produkt af mange påvirkninger, som du ikke er bevidst om.

Dit sind opsamler og oplagrer alle bevidste begivenheder, men det indeholder også de stumper af information, som opfanges subliminalt - af underbevidstheden. Ofte er du ikke bevidst i stand til at være uenig med de subliminale tilskyndelser, som er

trængt ind i dit sind. Du står måske i supermarkedet og føler dig rig med din vogn fuld af varer, og så er der én et stykke væk, der tager en dåse med bønner, ser på den og siger: "Satans. Verden er åndssvag. Jeg har ikke råd til den." Selv om den bemærkning ligger 40 decibel under dit normale høreniveau, trænger den ind i dit sind og kan blive en del af din virkelighed.

Normalt tror du, at du ikke bliver påvirket af andres energi, men det gør du faktisk alligevel. Alt, hvad du tænker og føler, er formet af oplevelser i dit liv, og disse oplevelser er refleksioner af den bevidsthed, du havde på det pågældende tidspunkt. Den bevidsthed var og er stadig et produkt af det, du tror er virkeligt. Derfor er det latterligt at sige, at du ikke påvirkes af andres tanker, for hvis du gik tilbage og undersøgte hver eneste erfaring eller oplevelse i dit liv, så ville du til sidst forstå, hvad der frembragte den - og hvordan den kom fra dit sind. Før eller senere ville du finde frem til, hvordan den kom der, og du ville finde ud af, at den kom fra en anden.

Gennemsnitsmenneskets erfaringer er ret begrænsede. Eksempelvis rejser kun få mennesker uden for deres eget land, og endnu færre besøger nogen sinde mere end ti lande. Alligevel har alle en mening om, hvad der foregår i verden, selv om de ikke ved en brik om, hvad de taler om. Jeg elsker de undersøgelser, hvor man spørger manden på gaden, hvad han synes om situationen i Den Persiske Golf eller sådan noget. Tres procent siger, at regeringen klarer sig skidt, to og tredive procent siger, at den klarer sig fint og otte procent siger "ved ikke." Jeg nærer den dybeste respekt for "ved ikke"erne, for de er de eneste, der er siger sandheden. De andre plaprer bare noget af sig.

Sådan er det også med overflodstænkning. Alt, hvad du lærte, kom fra andre. Sandsynligvis var det, du lærte, yderst nedslående og farvet af andres meninger, men du tog det til dig som din virkelighed og projicerede det fra din bevidsthed. Lidt efter lidt begyndte de ting, du oplevede i livet, at afspejle det, du allerede troede, og så blev du i stand til at underbygge denne tro med personlige erfaringer, der bekræftede, at for eksempel det at tjene penge er hårdt arbejde.

Så hver gang du har muligheden for at tjene en bunke hurtige penge, kommer der et eller andet i vejen, og du lever i en virkelighed, som ikke helt lever op til forventningerne. Intellektuelt er det ofte svært at forstå hvorfor, og når den slags er sket tre fire gange i løbet af nogle år, er du mærket for livet - medmindre du af al kraft modarbejder denne energi.

"Eftersom penge er et vigtigt psykisk symbol på sikkerhed, vil enhver tanke som underbygger din usikkerhed, påvirke dine muligheder for at tjene penge. Penge strømmer mod stabilitet og bort fra dens modsætning."

Det er ikke vanskeligt at skabe en tænkning, der er stærk nok til at forsvare dig mod bombardementet af negativ energi, men det kræver disciplin i sindet. Det kræver, at du konstant tvinger dit sind til at beherske din egen og andres negativitet: Hvis du

for eksempel hver dag prøver at tænke tilbage på dine tanker gennem en time, vil du blive forbløffet over at finde ud af, at du i gennemsnit hver time har mellem seks og ti tanker, der drejer sig om usikkerhed.

Disse tanker drejer sig måske om dit helbred eller om sikkerhed eller skader. De kan også dreje sig om pengesorger. "Hvis jeg stiller min bil her, bliver den så stjålet?" Eller de kan blot være forskellige udstrålinger af den almindelige usikkerhed, som sindet opfatter som virkelighed. Når du kigger nøjere på dine tanker, så læg mærke til, hvor mange af disse usikkerheder, der drejer sig om penge. Du vil opdage, at sindet konstant er bekymret for at blive bestjålet eller miste, hvad det har - er der nok? Hvad nu, hvis det hele bryder sammen, osv.

Hvis du går ud for at gøre forretninger, og det falder til jorden, forstår sindet ikke logisk, hvorfor det skete.

Men i dit sind er der nedlagt hundredvis eller sågar tusindvis af negative input, som ødelægger din selvtillid og nedbryder din psykiske stabilitet. Når du bringer dette ødelagte selv ud i virkelighedens verden, er det ikke underligt, at denne virkelighed hurtigt begynder at afspejle den samme usikkerhed.

Det er svært for folk at indse, at disse to aspekter af deres liv, som tilsyneladende ikke har noget med hinanden at gøre, faktisk hænger sammen. Eftersom penge er et vigtigt psykisk symbol på sikkerhed, vil enhver tanke, som bekræfter din usikkerhed, påvirke dine muligheder for at tjene penge. Disse tanker skaber ustabilitet i din energi. Penge strømmer mod stabilitet og væk fra dens modsætning.

Denne negative nedbrydning af din selvtillid afgiver tydelige signaler, som andre med det samme opfanger. Disse signaler minder dem om deres egen sårbarhed. Folk giver kun penge fra sig, hvis de føler sig sikre. Er der den mindste tvivl, så stikker de hovedet i busken.

For at heale dette aspekt af dit liv må du træne dig selv til at føle dig sikker, også selv om omstændighederne ikke giver grund til at tro det. Du må finde dig til rette med tingenes usikkerhed og have det godt med det. Giv aldrig udtryk for negativitet, selv om det går skidt. Din verden er i forandring, der kommer altid en dag i morgen, alt ordner sig til sidst. Hvis du har oplevet et større økonomisk tilbageslag, kan du trøste dig med at tænke på, at du i første omgang var dygtig nok til at skaffe pengene. Nu bevæger din energi sig opad, og det vil ikke tage dig lang tid at genvinde det tabte. En stærk bevidsthed om livet og penge er kun en vane. Beslut dig for at ændre dine vaner, hvis det er det, der skal til. Det er faktisk let.

For at klare dig her i livet skal du måske ud i samfundet og vise, hvad du kan, for systemet er ude efter dig. For at blive velhavende må du bruge din viljestyrke til at gennemtrænge den boble af kontrol, som omslutter os. 96% af alle arbejdende amerikanere trækker sig tilbage med en nettoopsparing på ca. 400 dollars. Det er

uhyggeligt. Af de resterende fire procent er der to procent, som trækker sig tilbage til en behagelig alderdom, mens de sidste to procent er blevet endog meget rige. Hvorfor er det sådan?

Det er fordi, der hvert andet øjeblik bliver taget penge fra dig. Du udsættes døgnet rundt for skatter og afgifter. Bare du røkker med ørerne, bliver du beskattet. Systemet er indrettet sådan, at ingen kan finde ud af, hvad de egentlig betaler. Man kan ikke spore ethvert køb og finde ud af, hvilke skatter og afgifter og hvor megen moms, der egentlig var inkluderet i prisen.

Hver gang der tages en dollar fra dig, ser du den aldrig igen. Systemet suger mellem fyrre og halvtreds procent af alle indkomster til sig (i USA, i Danmark er det, som man vil vide, mere, o.a.). På den måde kontrollerer regeringen størstedelen af kapitalen, og det offentlige har da også det største antal ansatte. Halvdelen af arbejdsstyrken er ansat af regeringen eller af firmaer, som udelukkende arbejder for systemet. Regeringen ejer næsten al jorden, kun en lille del er på private hænder, og magthaverne kontrollerer og regulerer markeds kræfterne, inden for hvilke borgerne skal fungere. Det er fuldstændig som mafiaen. I tik-tak er folk for apatiske til at stritte imod dette nonsens og svømme ovenpå.

De vestlige demokratier er de frieste i verden. Ingen ville vove at påstå, at den amerikanske forfatning ikke er retfærdig, for den er den politisk mest sofistikerede på denne planet. Men selv om vi har et godt retssystem og er beskyttet af grundloven, har vi ingen eller meget lidt økonomisk frihed.

"Den største hævn er at klare sig godt."

Hvordan skal gennemsnitsmennesket kunne føle sig frit og udvikle en overflodsbevidsthed, når systemet tager halvdelen af alt, hvad han tjener, og kontrollerer alle hans økonomiske dispositioner? Hvad gør demokratiet egentlig for dig under disse forhold? Du får lov til at afgive din stemme en gang imellem, hvilket er bedre end slet ikke at stemme, men hvis du ikke kan kontrollere, hvad fjolset laver, når han først er blevet valgt, hvad glæde har du så af det?

Det fascinerende ved det amerikanske politiske system er, at når man først er kommet ind i kongressen, så bliver man sjældent stemt ud igen. Det minder lidt om Sovjet under kommunismen. Mange af de amerikanske politikere bliver genvalgt uden modstand eller egentlig konkurrence, og mere end halvfems procent er tilbage ugen efter. Det skyldes, at der i USA findes en besynderlig praksis, hvor man kan give et medlem af kongressen store pengesummer for at vinde hans sympati, og denne gave betragtes ikke som bestikkelse eller noget ulovligt. Det er selvfølgelig politikerne selv, som har lavet denne regel. Frie penge og deraf følgende magt korrupperer, og ingen vil stemme for at ændre dette system. Når medlemmet først har sat sig godt til rette i kongressen, opbygger han hurtigt en krigskasse, • som han bruger mod sine modstandere ved næste valg.

Det hører med til denne besynderlige og yderst tankevækkende praksis, at når politikeren en dag trækker sig tilbage, så må han beholde det, der er til overs i kassen. Mange har lagt millioner til side. Hvorfor skulle et menneske, som i den grad bliver forkælet, stemme mod de interesser, som så gavmildt overøser ham med gratis penge? Er det almindelige mennesker, der er så rundhåndede? Nej, det er magthaverne, som behøver hans stemme og hans indflydelse.

Hvis man kan stikke et kongresmedlem 100.000 for at få ham til at regulere prisen på et okseben - således at alle almindelige mennesker betaler for meget - så er det klart, at en magthaver vil gøre det. Hvad er 100.000 sammenlignet med en ekstra dollar eller to for hver luns oksekød konsumeret her i landet? Det kan ikke undre, at politikerne er så upopulære. Lad os se det i øjnene: hvis din politiker faldt ud over en klippe, ville du måske et kort øjeblik ærgre dig over, at det ikke var dig, der skubbede ham, men du ville ikke ligefrem have søvnløse nætter på grund af hans afgang, ville du? Selvfølgelig ser politikerne det ikke på samme måde. De bilder sig ind, at de er populære - ligesom Mussolini gjorde - og de ævler om pligter og ansvar, mens de hver dag laver love, som undertrykker folk endnu mere. Til sidst forsvinder den almindelige fyr efter at have indset, at han ikke kan hamle op med systemet. Intet under, at største delen af befolkningen er politisk apatisk. Har de anden mulighed? Når alt kommer til alt, er apati en dyd, som prises højt af regeringen, for en sovende befolkning læser ikke det, der er skrevet med småt. På den måde er tik-tak billig at kontrollere.

Gennem årene har magthaverne bundet os på hænder og fødder ved at regulere og beskatte alle økonomiske aktiviteter. Ingen af os har noget imod at bidrage med sin del, men efterhånden er der gået inflation i systemet. Nu er der tusinder af regulerende instanser, som tilegner sig frugten af vores arbejde og sikrer systemets kontrol. Du er fri som en fugl, så længe du ikke foretager dig noget, men hvis du går over gaden og åbner et pizzeria, har du straks tyve embedsmænd på nakken. De fleste selvstændige næringsdrivende i dette land arbejder dybest set for regeringen. Halvdelen af deres uge går med at arbejde gratis for at betale det, der angiveligt "skyldes" i skat, og en del af resten af ugen er spildes på at fodre det bureaukratiske snyltervæsen med dets daglige ration af formularer og indberetninger.

Tænk dig: alle penge i verden tilhører virkeligheden regeringerne. Det er deres. De har selv trykt dem, og selv om de har givet os nogle få af dem til at lege med, så har de med djævelsk snedighed sørget for, at de får dem alle sammen tilbage igen i sidste ende. Du har bare fået et lån af dem. Og de kan inddrage det igen, når det passer dem.

De fleste amerikanere kan ikke huske, da Roosevelt lavede love om, at alt deres guld tilhørte staten. For ikke så lang tid siden havde Mexico en skæg lille fyr ved navn præsident Madrid til at køre showet. Efter at have bygget sig selv en masse paladser, mens hans folk sultede, løb han tør for midler. Men den uforfærdede "Presidente" lod

ikke pengemangel spolere sine fornøjelser. Han nationaliserede alle bankerne og lod pesoen nedskrives fra 8 peso til 2400 peso pr. dollar, hvor den er i dag. Mange hårdtarbejdende mexicanere tabte et helt livs opsparing fra den ene dag til den næste.

Andre, som havde fået nys om Madrids forehavende, begyndte at sende deres kontanter ud af landet, milliarder hver eneste uge. Selvfølgelig kaldte regeringens aviser dem for snydere og rotter, fordi de ikke ville miste det hele. I mellemtiden støttede USA's kongres præsident Madrid som vanvittige. Vore strålende ledere havde regnet forskellen ud mellem otte pesos og 2400 og havde pludselig 2392 gode grunde til at sende Madrid masser af vore millioner for at holde ham ved roret. Resultatet for Mexico var, at den økonomiske infrastruktur blev ødelagt, da de smarte penge flød, og folket blev endnu mere udpint. Amerikanske firmaer, der opererede lige på den anden side af grænsen, elskede det. De kunne køre en fabrik en hel uge for samme pris, som et stykke wienerbrød kostede.

Resultatet for det amerikanske folk var, at den illegale indvandring steg til skyerne med raket fart. Socialvæsenet i store byer som for eksempel Los Angeles blev udsat for et enormt pres, og lovlydige skatteydere blev endda nægtet deres lovfæstede rettigheder. Desuden er det sidste ord endnu ikke sagt i denne sag. En skønne dag vil folk i Mexico opdage, at de virkelig er blevet røvdendt. Når det sker, vil de give USA skylden - og med god grund, skulle jeg mene. Det vil komme til at koste den amerikanske skatteborger dyrt. Du kan ikke ignorere en rasende elefant, der tramper rundt din have.

Det kan ikke undre, at manden på gaden ikke rigtig tror på, at verden er et overflødhedshorn, for han skal fungere i et system, som suger marven ud af knoglerne på ham og eller overlader ham til sig selv. Magthaverne har selvfølgelig ikke det samme problem. Derfor har vi en verden, hvor mange er utroligt rige, mens resten lever fra hånden i munden eller måske endda klarer sig helt fint. Men det er svært for gennemsnitsmennesket at komme ud af det med noget virkeligt overskud i behold.

Hvad er der at gøre ved det? Du kan ikke stille noget op. Sådan er det bare. Det kræver for meget energi at hidse sig op. Du har fire valgmuligheder. 1) Du kan være et lille tandhjul i det store maskineri og affinde dig med det. 2) Du kunne muligvis slutte dig til de privilegerede og hoppe med på vognen med de frie penge og levere termokander til Pentagon for 1000 dollars stykket. 3) Du kunne leve som en "frynsebeboer" og operere uden for systemet. 4) Endelig kunne du acceptere, at du lever under ugunstige forhold, og alligevel få succes ud af det. Den største hævn er at klare sig godt.

Der er dog et forsonende træk i al dette nonsens. Skønt regeringen tager halvdelen af dine penge, er det stadig muligt at få en uhørt formue ud af den halvdel, de lader dig beholde. Skatterne og reglerne betyder kun, at det tager længere tid for dig at nå

frem til økonomisk frihed, men de kan ikke standse dig helt. Det drejer sig om ikke at lade sig påvirke af situationen, men at fortsætte kursen mod målet, uanset hvad de finder på. Som romerne kunne have sagt: "Non Illegitimi Carburundum", eller frit oversat: "Lad ikke skiderikkerne kule dig ned!"

På samme måde, som du har brug for at føle dig sikker, også når du ikke er det, kræver denne dimension også, at du inderst inde føler dig økonomisk fri, også selv om det normalt ikke er sådan, i hvert fald ikke i begyndelsen af din karriere. Du må indse, at der ikke findes nogen garantier her i livet, der er ingen absolut sikkerhed, og der er som regel ikke nogen enkel vej til økonomisk succes. Det kræver lidt arbejde. Det er latterligt at jage efter sikkerhed: du får alligevel aldrig fat i den, og irritationen over konstant at lede efter sikkerhed ødelægger den stabilitet, der måtte findes.

Det er derfor enklere at acceptere, at man ikke har brug for sikkerhed. Man har ikke engang brug for et system, der begunstiger en. Alt, hvad man har brug for, har man allerede, nemlig kreativitet og energi. Du behøver ikke at blive udødelig for at føle dig tryk. Du behøver blot erkende, at det, du er lige nu, er nok til, at du kan være sikker, og mere end nok til, at du kan leve i overflod resten af dine dage på trods af omstændighederne. Du har kun brug for dig, behageligt inde i dig selv.

Prøv som det næste at bringe din tænkning ud af massernes utilfredshed med livet; så vil du begynde at se, at Den Universelle Lov, som styrer vores skæbne, faktisk er fuldstændig retfærdig. Livet er retfærdigt, også når det ikke er det, og selv om tik-tak vil påstå, at uheld og tilfældighed er reelle, bliver denne opfattelse ikke mere sand, fordi millioner tror på den. Det er og bliver en opfattelse. Jeg er klar over, at folk på visse planer af tik-tak næsten ikke udøver nogen kontrol over deres liv og derfor føler sig underlagt tilfældets luner. Der findes imidlertid et operationsniveau hinsides tik-tak, hvor man tager det totale ansvar for sine livsbetingelser og forstår, at man ved korrekt projektion af bevidsthed og handling på virkeligheden kan beherske denne virkelighed, gå bag om dens begrænsninger og bevæge den i enhver retning, man måtte ønske. Fordi en million af dine medmennesker ikke ved, hvordan man gør, betyder det ikke, at du tager fejl, og at de har ret.

Projektion af selvets styrke giver dig den eneste sikkerhed, som du nogen sinde får brug for. Metafysikken ved Den Universelle Lov i bevægelse bliver derigennem retfærdig, for du lever kun i en mental, emotionel og spirituel projektion af dig selv. Så, hvad du får, er allerede dit. Begivenhederne tilhører dig personligt, og på det plan bliver livet simpelt, for du spilder ikke energi eller tanker på at gruble over, hvorfor dit og hvorfor dat. Og i tingenes naturlige sandhed er det også indlysende, hvad der skal gøres. Livet antager en ny mening, fordi du vil have det sådan.

Du må beslutte dig for at blive lidt anormal, hvis du vil tjene mange penge. Normale mennesker har sjældent succes, og den succes, som de har, er ofte præget af deres utilfredshed med livet. Så når de endelig tjener en bunke kontanter, forstår de ikke

at bruge dem, ja faktisk får det dem ofte til at synke endnu dybere til bunds i sindets ghetto.

Ved anormal mener jeg ikke, at man skal opføre sig skørt, men blot, at man skal anlægge en overflodsbevidsthed, som adskiller sig fra den måde, de fleste tænker på. Du skal prøve at ændre din måde at føle og handle på, ikke kun ud fra et pengesynspunkt, men også ud fra en overordnet spirituel og fysisk livsindstilling. Du forsøger at blive en virkeligt uafhængigt individ, og overflod er et aspekt af denne uafhængighed. Når du indlemmer jagten på penge i din spirituelle søgen, får denne tilført yderligere fremdrift. At tjene penge for pengenes skyld kan virke tamt og kedeligt, men når din økonomiske succes er forbundet med dit spirituelle ønske om sand uafhængighed, så antager dit formål med at tjene penge en hellig dimension.

Folk tager ofte fejl her. Det skyldes som før nævnt, at de er tilbøjelige til at mene, at penge ikke er spirituelle. Denne holdning stammer fra gammel tid, hvor hovedreligionerne forkyndte, at fattigdom var helligt, rigdom ikke. Da de store religioner i sin tid blev startet, bestod samfundet af konger, adelige jordbesiddere og så alle de andre. Religionerne havde brug for medlemmer for at overleve, så de måtte appellere til almindelige mennesker, som for det meste var desperat fattige. For at vinde massernes gunst måtte fattigdom gøres acceptabel, eller helst bedre end acceptabel. De fattige ville spørge: "Hvordan kan det være, at din Gud lader mig sulte?" Dette spørgsmål kunne ikke besvares fornuftigt, og religionerne lovede derfor de fattige en særlig plads i himlen. Det var lidt lettere end at forsøge at finde ud af, hvordan man skulle forbedre den desperate situation her og nu.

Hvis du kigger på vores planet, specielt i moderne tid, ser du, at vi lever på et yderst overdådigt sted. Der er, som før nævnt, overskud af alt. Klimaet er tempereret; havene er fulde af rigdom; alle slags brændstoffer, mineraler og kemikalier, alt hvad vi nogen sinde får brug for, ligger for vore fødder. Solen skinner på jorden og giver os enorme rigdomme, og der er mere mad, end vi nogen sinde kan spise. Der er mere rigdom og kreativitet og langt flere ressourcer, end vi nogen sinde kan forbruge.

Hvorfor skulle Gud eller Gudskraften anbringe os i en dimension med en så utrolig velstand og overflod -en sand paradises have - og så forvente, at vi skulle leve i fattigdom og nød? Det er der ingen logik i. Det er naturligt, at vi ville anvende ressourcerne omkring os og efterhånden komme til at leve i overflod. Gud må have anset dette som yderst sandsynligt. I vores givne dimension er rigdom en naturlig ting.

At forsøge at bevise, at fattigdom er noget naturligt, er et begrebsmæssigt flop. Det passer måske visse magthavere godt, men under Den Universelle Lov, som naturligt styrer tingene, kan det ikke være sandt. Forestil dig en Gud, som anser bistandshjælp og understøttelse for helligt og godt, og som på den anden side betragter åbningen af en fabrik, som giver kreativitet og velstand til måske hundrede

familier, som noget forkert. Den må du længere ud på landet med, det kan bare ikke være rigtigt!

Men vi købte al den gylle, og det niveau, hvorpå vi gjorde det, er sandsynligvis det niveau, hvorpå vi befinder os økonomisk i dag. Prøv at forstå, at af alle de ting, som du lærte var sande, og som du klamrer dig sådan til i din bevidsthed, er de fleste sandsynligvis forkerte.

Det ævl og den svaghed, som du tog til dig, er imidlertid en gave, for det giver dig mulighed for at kravle opefter. Det udfordrer dig til at overskride det. Selv med de vanskeligheder, en splittet bevidsthed frembyder, kan du overskride og ændre dit nuværende liv, så det bliver et udtryk for massiv energi. Din glæde ved at være søgende giver dig et formål med at leve, hvilket selvfølgelig er noget helt andet end blot at overleve.

At tænke stort og tænke rigt vil hjælpe dig til at gå hinsides verdens fattigdom, men der er mere, du har behov for. For virkelig at udvikle økonomisk styrke, bliver du sandsynligvis nødt til at leve i en virkelighed, der adskiller sig fra din nuværende. Status quo er interesseret i at holde dig og resten af verden i tømme. Du bliver nødt til at bryde ud af dette forhold.

Når du går ud på markedet og kigger på priserne, ser du blot en tankeform, folks mening, og den er ikke nødvendigvis virkelig. Markedet er etableret på denne måde, fordi det i sælgernes sind synes rigtigt at tage dine penge. Derfor er markedet altid vendt mod forbrugerne. Der består en tavs overenskomst blandt producenterne, distributørerne og de handlende om, hvor meget de kan slippe af sted med at forlange.

I den by, hvor jeg bor, er der omkring tolv tankstationer. De sælger alle blyfri benzin til nøjagtig samme pris; der er ikke engang en cents forskel. Tilfældighed? Næppe. Her sælges benzinen for cirka ti cents mere pr. gallon end alle andre steder i staten. For at få dette arrangement til at fungere skal alle de handlende være enige om det. Normalt er det umuligt at få tolv tilfældige mennesker til at enes om noget, så de, der bor her, betaler konstant overpris for benzinen, fordi kartellet støtter og forsværer tankeformen.

Selv på det frie marked er priserne relativt faste. Når du går ind i en butik, og de tilbyder tyve procents rabat, så ser det umiddelbart ud, som om de forærer dig noget. Men hvad er det, du får rabat på? Markedets tankeform. Pris er et produkt af følelser, og der findes ingen virkelig værdi på noget som helst. Men markedet fungerer på en sådan måde, at når en pris én gang har været etableret et stykke tid, så bliver denne mening eller tankeform fast. At udfordre den etablerede "mening" betragtes som kætteri og en trussel mod dens eksistens. Du får normalt en negativ reaktion, hvis du vover at kæmpe mod det, som ofte er en emotionel manipulation af det købende publikum. Når en pris eller en markedspraksis er blevet etableret via

gentagelse, er prisen trængt ind i markedsdeltagernes sind næsten som en naturlov. Den bliver en del af det overordnede mønster, som sikrer deres overlevelse. De opfatter den som fornuftig, så at gå imod status quo er tabu.

Hvis du for eksempel gik over til din nabo hver fredag kl. 12 og gav ham 1000 dollars, ville han blive begejstret. Lad os sige, at du gjorde det hver fredag i ni uger. På den måde skaber du en status quo i hans følelser. Nu har din nabo budgetteret med de gratis penge, men uden at sige et ord beslutter du dig for, at du den tiende fredag ikke giver ham noget, så du går slet ikke over til ham. Din beslutning ville udløse en negativ reaktion. Han ville sandsynligvis kalde dig en kommunist og en skiderik, fordi du havde pillet ved hans overlevelsesmekanisme.

Du kan ikke give dig til at prutte om prisen på en Yankeebar. Hvis du gjorde det, ville du ødelægge din ligevægt. Men du kan en gang imellem udfordre normen for at bekræfte, at din virkelighed er lige så god som enhver andens. På mine kurser beder jeg deltagerne gå ind i en butik, udvælge sig en relativt dyr vare, for eksempel et farve-TV, og så tilbyde indehaveren eller sælgeren tyve procent af det, der står på prisskiltet.

Prøv det. Gør det hver dag i en uge eller to; indtil du har det godt med at gå imod normen. Øvelsen lærer dig to ting. Den bekræfter din selvopfattelse, og den giver dig mulighed for at praktisere emotionel uafhængighed, når ekspedienten begynder at hoppe op og ned. Der står hans flunkende nye TV med en 800 dollars tankeform trykt på et lille skilt, og du vender dig om, ser ham lige i øjnene og siger: 'Tak, jeg tager det der. Her er 160 dollars, kontant!'

De næste to minutter er en metafysisk pantomime uden sidestykke. Så snart du har afgivet dit tilbud, begynder du at tælle pengene op på disken, og hans første tanke vil være, at du gør det for sjov. Mens du tæller kontanterne, så kig ned, det beskytter dig mod de psykiske kræfter fra hans reaktion. Uanset, hvad han siger og gør, så opfør dig, som om handelen er afsluttet; spørg henkastet, om han bringer det ud gratis. Ved at køre videre med disse opfølgende handlinger bekræfter du din tankeform, dvs. "giv mig det TV for 160 dollars". Hans reaktion er helt forudsigelig, men lad være med at bemærke den. Gå over til fjernsynsapparatet, smil og tag det ned fra hylden. Ved at følge dit lave tilbud op med handling er du metafysisk set i færd med at gennembryde en tankeform, ikke blot i færd med at udfordre den. Hvis ekspedienten reagerer negativt, så hold øje med, hvordan du selv reagerer. Vi er opdrættet til at følge trop ligesom får. Når du ikke gør det, kommer dine barndomserindringer strømmende tilbage fra underbevidstheden og får dig til at føle dig uartig og tarvelig, fordi du overhovedet vover at bede om firs procents rabat. Hold balancen.

Når du bliver virkelig dreven i dette spil, så prøv denne her: Gå på restaurant med nogle venner og få et ordentligt måltid, bestil det hele. Når tjeneren kommer med regningen, så nægt at betale. Råb højt, så alle kan høre det, noget i retning af: "Jeg

synes ikke, maden var særlig god. Kartoflerne var kolde." Få dine venner til at bakke dig op. Det kræver en vis viljestyrke at gennemføre, fordi det juridisk set er dødforkert. Men strategisk set står du godt, for restauranten kan ikke få sin vare tilbage.

Øvelsen her går ud på at opretholde en mening, som går mod normen, og at forsvare den uden emotioner. Du forsøger ikke at kæmpe, du øver dig bare i at fastholde en mening, som er diametralt modsat status quo.

At drille status quo er yderst morsomt, og selv om du ikke får måltidet gratis, slipper du normalt af sted med en klækkelig rabat. Du bekræfter din selvopfattelse ved at presse mod boblen, hvilket er af afgørende betydning, når det drejer sig om at tjene penge, men det giver dig også lejlighed til at huske på, at din virkelighed er lige så meget værd som alle andres. Det opøver dig i at stå fast på dit.

Lidt efter lidt bevæger din tænkning sig fra tik-tak over i en usædvanlig originalitet, som kaldes kritisk tænkning. Når du befinder dig i en forretningssituation, vil du have trænet dit sind til at se en masse muligheder, som ingen anden får øje på. Ved at stå uden for normen opnår du kreativ frihed, som du kan vende til kontanter.

Men efterhånden som overflodstænkning bliver naturlig, er der nogle ting, som du bør være opmærksom på. At tænke stort er fint, og det giver tit store resultater, men i storheden findes også en tilbøjelighed til sammenbrud. Lad mig forklare det nærmere.

Lad os sige, at du på dette tidspunkt opererer på et niveau omkring 100.000 om året, så nu begynder du at tænke på millionen. På rejsen fra de 100.000 til millionen skal du holde balancen og være tålmodig. Du skal koncentrere dig om tingene fra dag til dag, så du til sidst kan se op fra dit arbejde, og dér er millionen.

"Koncentrer dig om det, du kender, eller om det, der virker. Lad ikke aktiviteten lokke dig så langt ud, at du ikke længere er tryk ved situationen eller føler, du har mistet kontrollen."

Ofte har folk, som går i gang med at tænke stort, imidlertid en tendens til for det første at være foran sig selv og for det andet at fortabe sig i fantasier. Når deres fantasi fører dem ud, hvor de ikke kan bunde, har tingene en tendens til at falde fra hinanden. Du skal koncentrere dig, mens du klatrer, for mens du klatrer, er der større chance for, at du mister balancen. Hvis dit sind er langt foran dig, er du tilbøjelig til at ignorere de umiddelbare begivenheder og pligter. Du mangler koncentrationens styrke, og det går i opløsning.

Hver gang du er i en overgangsfase, skal du være opmærksom på, at du for at komme fra A til B har brug for ekstra balance og endnu dybere koncentration. Du er fortrolig med, lad os sige 100.000 dollars niveauet. Det kan du kontrollere og beherske, fordi du er vant til det. Men når du bevæger dig mod millionniveauet, så

ændrer omstændighederne sig, og du bliver nødt til gradvist at tilpasse dig dem ved at udvikle en indre energi, som skal kontrollere forhold, som er ti gange større.

Oftest ser du en eller anden udvikle en god ide. Han åbner et pizzeria, og det går strålende. Så prøver fyren at udvide og åbner yderligere tre butikker, som regel for lånte penge. De nye butikker kræver al hans energi, og den første begynder at gå dårligere. Nu arbejder han seksten timer i døgnet, og de enorme anstrengelser, han byder sig selv, bringer ham endnu mere ud af balance.

På dette stadium bliver vor ven hypnotiseret af sin egen aktivitet. Han finder ud af, at han egentlig burde ligge omkring de ti millioner, så han starter et engros-firma, som transporterer mad, også selv om han ikke kender noget til branchen. Pludselig jager fire lastvogne gennem natten med tomater, og fyren er tilfreds med sig selv. Nu kan han arbejde 24 timer i døgnet og finder, at det virkelig er umagen værd. I mellemtiden går pizzabutik nr. 1 fallit, og i butik nr. 2 løber bestyreren med kassen. Så går det pludselig ned ad bakke med tomaterne, og en dag får vor ven to tons salami i hovedet. Så er det slut.

Fidusen ved at tænke stort er at tillade sindet at løfte dig op, mens dit blik er fast rettet mod fødderne. Koncentrer dig om det, du kender, eller om det, der virker. Lad ikke aktiviteten lokke dig så langt ud, at du ikke længere er tryk ved situationen eller føler, at du har mistet kontrollen. Der er ingen grund til at skynde sig. Du kan nå millionen på seks måneder eller seks år. Det gør ikke den store forskel, så længe du undervejs er i balance og forstår at nyde livet.

Hvis du bevæger dig langsomt og smager på livet undervejs, giver det rejsen mere mening. Af og til er det sjovt at knokle af sted med raket fart, men det bør afløses af perioder, hvor du stopper op, ser på, hvad der er nået, og giver dig tid til at udvikle kontrolforanstaltninger, så fremtidige bestræbelser ikke falder til jorden med et brag.

Det sidste vigtige punkt med hensyn til overflodsbevidsthed og det at tænke stort er, at man bør huske på, at sindet ikke tror på sin egen fantasi. Det er vant til at vandre rundt og forestille sig alle mulige ting, som det godt ved ikke er virkelige. Det er en af sindets fornøjelser. Så hvis din fantasi løber af med dig, så nyder sindet det bare og magter ikke at koncentrere sig om det, der er jordnært og virkeligt. Gradvist nedbryder jeg det, du er optaget af lige nu, og fører dig ind i en intellektuel fantasiprojektion. Følgen heraf er, at du bliver utilfreds med det, du er og har, og begynder at koncentrere dig næsten udelukkende om det, du ikke har.

Når du kun koncentrerer dig om det uvirkelige, bliver det mere og mere uopnåeligt, for sindet ved, at du ikke er seriøs i din søgen. Dine tanker er kun dagdrømme, og de forekommer alle som en at være bekræftelse på, at du selv tror, at dine projektioner og mål er uopnåelige. Du mister langsomt kontakten med dine mål og bevæger dig mod stagnation i en nedadgående spiralbevægelse. Den energi, som du reelt har, bliver hverken forstærket eller anerkendt at dit sind, så lidt efter lidt er dens vitalitet

opbrugt. Det, du ser omkring dig, bliver tomt og livløst. Og nu bliver det næsten umuligt for dig at bevæge dig fra dit selvskabte nulniveau og op til fantasierne, medmindre selvfølgelig din bevidsthed er forberedt på en 180 graders vending, hvilket den som regel ikke er.

Når tingene bliver døde, sætter apati og negativitet ind. Entusiasmen i din søgen siver bort og bliver til nederlagsfølelse og forvirring. Tidligere succeser glemmes, øjeblikkelige nederlag synes endnu mere virkelige, og til sidst bliver det, du tror, er sandheden om dit liv, virkelig også normen. Når din energi gradvist synker, er du på vej tilbage i tik-tak og opdager pludselig, at den igen har krammet på dig.

Pas på. Ekspansion er ønskværdig, men den er også destruktiv. Hvis den tages gradvist, med behag, er det er fornøjelse og fryd at betragte den. Men hvis den tages for hurtigt, bliver ånden overvældet og finder måske i sidste instans en måde til at frigøre sig. Så går du fallit eller dør, eller din søgen bliver selvdestruktiv, og det er der ingen grund til.

Se på den økonomiske historie siden anden verdenskrig. Det har været én stor sindssyg ekspansion. Det var ligegyldigt, om vi havde pengene til at ekspandere for eller ej. Vi har frembragt et rastløst samfund, som konstant vil have mere, så regeringerne poster papirpenge ud, for at alle kan være glade. Ingen bekymrer sig om inflationen, men en dag kommer regningen for al den ubalance. Ekspansion uden kontrol indbyder med sikkerhed til sammenbrud.

Hvis du har en god ide, så gør den endnu bedre. Før den fra mikrokosmos til makrokosmos. Gentag den samme model om og om igen, og så - bang! - pludselig står du med en kæde på 800 burgerbarer. Ren tik-tak faktisk, men du må først melde dig ind for at kunne melde dig ud igen: den eneste vej ud af tik-tak går igennem tik-tak. Mens du rejser igennem, kan du koble din måde at tænke på bort fra den almindelige bevidsthed og operere på en måde, som tik-tak sætter pris på. Men du vil tænke på en måde, som er fri og speciel for dig.

Når du tramper igennem på vej mod din endelige frigørelse, bliver du nødt til at tage ansvaret for tingene, inklusive dig selv. Der findes ikke mange velhavende mennesker, der ikke accepterer ansvar som en naturlig ting. Hvis du hidtil har undgået dette i dit liv, har du måske brug for at finde ud af, hvor meget ansvar, du er parat til at påtage dig. For selv om ansvar overfladisk set virker som en byrde, som skal undgås, så er fattigdom en endnu større byrde.

Påtagelse af ansvar er kun en fælde, hvis dine følelser er involveret i dette ansvar. Det er muligt at være ansvarlig for mange ting og samtidig ikke være alt for emotionelt involveret, men det kræver selvfølgelig selvtillid. For mig at se er hovedårsagen til, at folk ikke vil påtage sig et ansvar, at de savner selvtillid eller er bange for, at hvis de forpligter sig til noget, så hænger de på den resten af livet. Ingen af delene er nødvendigvis sande. Det afhænger af, hvordan man ser på det.

Hvis du ikke har det godt med at påtage dig et ansvar, så læg denne bog fra dig et øjeblik og beslut dig for at tage et ansvar, også selv om du ikke har det godt med det. Ellers dømmes du dig selv til en evig kamp. Desuden behøver du jo ikke at påtage dig enorme mængder på en gang. Accepter ansvar for en eller to ting. Klar disse ting tilfredsstillende, erkend at du gjorde det, og at det faktisk var en lettelse, og luk så dig selv op for lidt mere.

Der er egentlig ikke den store forskel på at være ansvarlig for små mængder og store mængder. Begge kræver din opmærksomhed og indsats. Forskellen er, at hvis du beslutter dig for at tage et stort ansvar, så tjener du også mere. Hvis du alligevel er parat til at tage ansvaret for noget som helst, kan du lige så godt vælge det store, for i sidste ende er du bedst tjent med det.

Hvis du beslutter dig for at drive en burgerbar, kan du lige så godt drive 800. Du vil aldrig blive fri ved at drive en enkelt, men 800 vil gøre dig fri, og for at komme i den position, skal du blot beslutte dig til at acceptere det. Fortæl din bevidsthed, at du er parat til at acceptere stadig mere ansvar, og før eller senere dukker det op. Det er ikke mange, som har fornøjelse af at tage et ansvar. Hvis en i mængden råber, at han vil, så er alle andre glade. Når de lægger ansvar over på dig, så smil - og tag penge for det!

Den næste nøgle til overflodstænkning, som vi bør kigge på, er engagement. Denne egenskab går hånd i hånd med ansvar. Ofte føler kreative mennesker modstand mod at engagere sig eller deltage for alvor. Hvis de gør det, føler de, at deres kreativitet bliver hæmmet, og derfor kommer de aldrig rigtig ind på livets markedsplads. Senere i bogen vil vi diskutere den vigtigste nøgle til succes, som jeg kalder "samordnet aktivitet på markedet." Jeg beklager at måtte sige det, men hvis du vil fremad i livet eller bare klare dig lidt bedre, så må du først forpligte dig til det i din måde at tænke på. Med andre ord, det skal virkelig betyde noget for dig.

"Når du tromler frem på vej mod din endelige frigørelse, må du være villig til at tage ansvar for alt, inklusive -fselvfølgelig - dig selv. Velhavende mennesker, der ikke accepterer ansvar som noget naturligt, kan tælles på én hånd."

Det giver ingen mening at sige, at man vil en lille smule mere, og så ikke at føle sig alt for sikker på, om man nu også vil det eller ej. Hvis du ønsker mere, må du lægge energi i den ide; energi, som du kan omsætte i kontanter. Det betyder ofte, at markedspladsens hektiske atmosfære kræver, at du anstrenger dig lidt mere, end du gør lige nu. Det betyder måske mere arbejde, mere ansvar eller bare mere koncentration om det, du laver. Det hele begynder med den mentale forestilling om, at du engagerer dig for at nå målet.

Man hører tit folk jamre sig over deres økonomiske situation og i samme åndedrag sige, at de ikke er interesseret i penge. Det er sandt, at mange mennesker virkelig

ikke er interesseret i at blive velhavende, og det er helt i orden. Mange er tilfredse med at klare sig på bedste beskub, bare de har tid nok til at fiske, eller hvad de nu har lyst til. Men hvis du har besluttet dig for at ville mere, så må du lægge energi i denne forestilling. Det er ikke nok bare at sige; "Jeg vil vinde i lotteriet", for den energi og entusiasme, hvormed denne forestilling frembringes, siger ifølge selve sin natur, at du ikke er forberedt på at gøre noget for virkeligt at forbedre din økonomiske situation. Men hvis du nu sagde: "Jeg ønsker mere. Jeg forpligter og helliger mig til at skaffe mere. Jeg vil forøge min energi og mine anstrengelser med halvtreds procent, og jeg vil også købe nogle lodsedler," så har du pludselig en plan, som vil virke.

Måske har du allerede nu udviklet en højere bevidsthed og overskredet tik-taks bevidstløse rytme, men det er vigtigt at huske, at for at forvandle denne højere bevidsthed til kontanter, må du højst sandsynligt tilbage til tik-tak-land for at sælge dit produkt. Når du kommer tilbage dertil, må du acceptere tingenes normale tilstand, og du må spille spillet og følge reglerne. Hvis du ikke gør det, fremmedgør du dem, som er på nippet til at overføre deres kontanter til dig, og selv om du i dine tanker kommer fra en helt anden verden, må du spille med for ikke at undergrave dine egne planer. Som en del af dit engagement må du deltage på systemets præmisser, også selv om det kun er i en begrænset periode. Det er svært at komme med i spillet om de store penge uden at være engageret. Det er ikke umuligt, men svært.

Lad os sige, at du er en god rocksanger, og at du tjener et par hundrede hver aften ved at give nogle numre. Hvis du vil frem til de store penge, har du brug for at udsende en plade. Det betyder, at en eller anden et eller andet sted skal lægge en bunke kontanter ud for, at du kan komme til at lave plader. Det bedste du kan komme i tanker om er et stort pladeselskab fremfor et lille et. Når du træder ind ad døren, møder du selskabet: revisorer, advokater, salgsfolk, PR-folk osv. Du må holde gode miner til slet spil. Selv om din kreativitet får dig til at føle, at du ikke hører hjemme der, er det på dette tidspunkt bedre at du spiller med. Hvis du er for kritisk over for systemet, vil pladeselskabet bakke ud. De ønsker ikke at sætte flere hundrede tusinde på højkant for at havne i et emotionelt eller finansielt cirkus.

Kreative folk er som følge af deres talent tilbøjelige til at føle, at de ikke rigtig hører til. Så de bliver terrorister. De kritiserer og ødelægger ved enhver lejlighed, og når de så forsøger at markedsføre deres kreativitet, møder de negative reaktioner fra andre. De føler, at hver gang de har fået fært af de store penge, kommer der en mand med en slæde i vejen.

Det, det drejer sig om, er at huske på, at for at overskride livet, må du deltage i det og samtidig sørge for at respektere tankeformerne eller dimensioner hos dem, som kan hjælpe dig frem mod din endelige frigørelse. Du må derfor disciplinere dig selv så meget, at du kan forblive længe nok i systemet til at indkassere.

Selvfølgelig er der alle mulige slags steder, der er fulde af overflod, og som ligger helt uden for systemet, men mange af disse randområder er ulovlige. Blandt de aktiviteter, der er hæderlige, vil du opdage, at pengemængden undertiden er ret begrænset, netop fordi der er tale om randområder.

Når du nærmer dig de store penge, vil du opdage, at der er en masse mennesker, som allerede længe har siddet på flæsket. Det er sædvanligvis ældre, konservative mennesker med satte vaner. For at få dem over på din side må du være tro mod dig selv og dine ideer.

Ellers bliver de vanskelige, og så bliver du nødt til at gå med på deres ideer. At fornærme dem, bare fordi de sidder på flæsket, er en fatal misforståelse. Når du klatrer fra lad os sige 100.000 til 300.000, kan du mere eller mindre gøre, hvad du vil, men under opstigningen derfra og til millionen og endnu videre bliver du nødt til at følge spillets regler.

Hvis du går ud og låner 5000 dollars, er der ingen, der tænker på, om du er skør, bare de er rimeligt sikre på at få deres 5000 tilbage med renter, men når du nærmer dig millionærholdet, er det potentielle tab ved at bakke dig op enormt. Desuden er den type mennesker, du nu har at gøre med meget, meget rige, netop fordi de allerede sidder på flæsket.

De fleste tror, at de rige lever et afslappet, mageligt liv uden særlig mange bekymringer. Det er langt fra tilfældet, for jo flere penge du har, jo mere vil resten af verden stå på spring for at snuppe dem fra dig. En af de ting, de rige beklager sig over, er, at de føler det tyngende, at alle vil have noget af dem. Så når du møder dem, så giv dem hellere indtryk af at være engageret og stabil, ellers får du en masse afvisninger.

Lad mig i forbifarten - og det har ikke noget at gøre med engagement - give dig et par gode råd om, hvordan du omgås velhavende mennesker. Da de velhavende er under konstant pres fra alle dem, der vil have noget af dem, kan man bedst nærme sig dem ved at give et oprigtig indtryk af, at man ikke ønsker andet end deres selskab. Når de lærer dig nærmere at kende, vil de nære tillid til dig, og det, at du ikke vil have noget, vil gøre dig forfriskende anderledes. Det er muligt, at de tilbyder dig gode råd eller støtte, men hvis det sker, så er det deres ide og ikke din. Det giver dig en stærk udgangsposition, og de kan føle sig mere afslappede i din nærværelse.

Noget andet, du vil finde nyttigt, er, at mange velhavende mennesker blev velhavende, fordi de følte et behov for at gøre noget for verden. De søgte accept og en større mening med livet, så de gik i gang med aktiviteter, der gjorde dem rige. Til deres ærgrelse fandt de ofte ud af, at selv ikke alverdens penge kan give dem for fem øre accept, hvis de ikke først accepterer sig selv. De vil gerne have, at du behandler dem som mennesker af kød og blod, ikke som en omvandrende bankbog på 50 millioner dollars.

De har heller ikke brug for en spytslikker, som suger af deres energi. De trænger til ægte venner, som giver dem energi, anerkendelse, opmuntring, og som er sjove at være sammen med. Når du er sammen med velhavende mennesker, så opfør dig som deres ligemand, uanset hvor få penge, du har. Behandl dem som ligemænd, med respekt, og de glemmer, hvad du har eller ikke har - og behandler også dig som deres ligemand. På dette stadium vil du have givet udtryk for, at du regner dig til inderkredsen, og de vil have vundet en ægte ven.

Jeg holder selv meget af at være sammen med de af mine venner, som er meget rige. Hver især er de enestående personligheder, som har udrettet noget her i livet. De er spændende, og jeg elsker at lære af dem. Når du helt klart ikke er interesseret i deres penge, slapper de af og tager dig til deres hjerte. Det vigtigste udbytte af deres selskab er, at det giver dig mulighed for at føle og forstå, at de ikke er anderledes end dig. Og hvis de kan tjene 50 millioner på to år, så kan du også. Disse mennesker er normalt der, hvor det sker, og når det regner på præsten, drypper det som bekendt på degnen. Så selv om de måske ikke er parat til at stikke dig en check under middagen, får du heller ikke brug for det, hvis du holder øjne og ører åbne. For under kaffen og portvinen falder snakken på ABC Finans A/S, og hovedaktionæren, som sidder over for dig og rører rører rundt i sin kop, nævner tilfældigvis, at ABC er i færd med at firedoble sin profit, fordoble sit udbytte og uddele friaktier til aktionærerne. Bingo!

Så megen overflodstænkning sætter dig mentalt i stand til at være på det rette sted på det rette tidspunkt med den rette information. Det er det hele, for at tjene penge har meget lidt at gøre med hårdt arbejde. OK, hårdt arbejde er en af måderne, men der er mange andre, der er enklere. Når du virkelig begynder at tage dine egne tanker om penge op til revision, vil du begynde at få øje på de områder, hvor overfloden findes, og du vænner dig til at tyde en situations energi og anbringe dig selv lidt foran hoben. Det giver øjeblikkelig gevinst.

Kort sagt: overflodstænkning er bare en vane, og når du udvider kredsen af de muligheder, du tillader dig selv, vil Universet lidt efter lidt svare tilbage. Grunden til, at overflodstænkning er det første, afgørende skridt, er, at det er fra disse tankeformers kollektive energi, at du kan skabe en altomfattende følelse inden i dig selv. Og det er den følelse, nemlig at overflod er naturlig for dig, som tiltrækker de muligheder, du har brug for i livet.

Der, hvor gysserne er, er der en, der venter på mig.

Slut på siden. Du er på [Pengespillet.dk](http://www.pengespillet.dk) • opdateret: 20. Sep. 2018